

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 47. Regis Jura in hoc Regnum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66444)

unice eo curas intendit, ut subigendi Sæcul. XV.
 Neapolis regni consilium exequeretur; A. C. 1493.
 ut vero ceterorum animos causæ suæ
 propitios redderet, Leonardo Baronnato
 libellorum supplicum Magistro negotium
 dedit, ut Diploma ederet, in quo Re-
 gis jura in Neapolis regnum palam face-
 ret; summam eorum, quibus Rex hu-
 jus belli æquitatem vindicare conatus
 est, impræsentiarum referamus.

§. XLVII.

Regis Jura in hoc Regnum.

Neapolis Regnum Longobardis pare-
 bat, usquedum eorum imperium a
 Carolo Magno anno Christi septingente-
 simo septimo extinctum fuisset, his sub-
 actis, ejusdem Cæsaris Filii Longobar-
 diam partiti sunt cum Græcis, qui sibi il-
 lam tractu temporis integram quidem
 subjecerunt, in nono autem, & decimo
 Sæculo a Saracenis potissima illius par-
 te exuti sunt. Horum potentia admo-
 dum crevit, donec illos Normanni, Fie-
 rabracii, Droceses & Robertus Guiscar-
 dus Calabriae & Apuliae Dux in Sæculo
 undecimo inde penitus expulissent; hu-
 jus dein Ducis imperio parebant Norman-
 ni usque ad connubium Henrici IV. qui Ficrabras
 Friderici Ænobarbi Imperatoris Filius
 anno salutis millesimo centesimo octoge-
 simo sexto Constantiam Rogerii Apuliae
 Ducis

Sæcul. XV.
A.C 1493.

Ducis filiam post Patris sui obitum natam Mediolani duxit, & ex ea filium generavit Fridericum II. Imperatorem anno Domini millesimo ducentesimo quinquagesimo satis functum, cujus filius Conradus nomine, septimo post mortem Patris anno vivis ereptus est, relinquens filium nomine Conradinum: nihilominus tamen non hic, sed Manfredus Neapolis regno potitus est, quem Carolus Andegavensis sancti Ludovici frater inde deturbans, ab ipso Clemente IV. hujus coronæ investituram impetravit, ita, ut successionis jus ad suos utriusque sexus hæredes lineæ directæ extenderetur, iis vero deficientibus ad Galliarum Regis filium tum regnantem devolveretur. Vi hujus Pontificii diplomatis Andegavensis familiæ Principes, Robertus Caroli filius, alique hoc regnum obtinuerunt usque ad Joannam Reginam hujus nominis secundam, Caroli Andegavensis filiam, cui denuo a Clemente VI. Neapolitani sceptri possessio asserta est: hæc vero anno salutis millesimo quadringentesimo trigesimo quinto sine prolibus decessit.

Vid. supr.
Lib. CIV.
s. 228.

Cum vero Martinus V. summus Pontifex hujus regni investituram Ludovico III. Andegavensium Duci concessisset, Joanna furore accensa, Alphonsum V. Aragonum Regem ex lege adoptionis hæredem

redem scripsit, sed ingratum hujus Regis animum, & factum, atque indignos ejusdem agendi modos exosa, adoptionem revocavit, eundemque Ludovicum Andegavensem regni sui hæredem fecit, illo autem præmature mortuo, eadem, qua obiit, die Renato Andegavensi Ludovici fratri omnium ditionum hæreditatem testamento tradidit. Equidem tum Renatus Divione captivus hærebat; haud procul enim a Novocastro in Lotharingia prælio victus captusque erat ab Antonio Valdemontio, qui cum illo de Lotharingiæ Ducatu contendebat; verum vix libertati restitutus, Neapolin petiit, quamvis tam ipse, quam Joannes Calabriae Dux ejusdem filius, qui denuo improbo Marteregnum occupare tentaverant, haud magis propitiam conatibus suis fortunam experti sint: quippe post Carolum I. Andegavensem, qui haud infima Neapolis parte potiebatur, Arragonenses totum regnum armis suis subjecerunt, Manfredi juribus inixi, cujus filiam Petrus Arragonius uxorem habuit; demum iidem continuata possessionis serie hoc solum tenuerunt usque ad Ferdinandum, qui, quamvis incerto Patre natus esset, eo tempore, quo Carolus VIII. regnum invadere tentabat, ibidem sceptrum rotabat. Igitur Galliarum Rex jus suum ex eo deducebat, quod Renatus, priusquam

Sæcul. XV.
A.C. 1493.

Comm. tom.
edit. a. 1723.
p. 389.

K k 3

vita

Sæcul. XV.
A.C. 1493.

vita excederet, Carolum Andegavensem Cenomani Comitem Nepotem suum, Provinciæ Comitatus, omniumque, quæ in utriusque Siciliæ regnum habebat, jurium hæredem dixerit; hic vero Carolus, cum nullam reliquisset prolem, non modo Provinciam, sed cetera quæque jura ad præfatum regnum Ludovico XI. cessit, hinc Carolus VIII. ejusdem filius ac successor, pariter Patris sui jura in Neapolis, ac Siciliæ regna hæreditario nomine consecutus est.

§. XLVIII.

Neapolim occupandi propositum a nonnullis reprobatur.

Equidem Galliarum Regi jus suam minime controversum videbatur, non deerant tamen quam plurimi, quibus ejusmodi consilia haud quaquam probabantur: Satis enim fatali documento omnibus comperti erant adversæ fortunæ casus, quibus Galli per solida duo sæcula, intra quæ de hoc regno armis contendebant, in Italia misere exagitantur. Præterea res erat cum Principibus, qui privato suoque quæstui non raro integræ fidei religionem posthabere haud dubitabant, atque aliunde, cum Gallicam dominationem pertæsi essent, merito timendum, ne unaomnes inter se
mutuam